

עמ"ת 32364/08/15 - מדינת ישראל נגד יונתן זכרצ'נקו

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 32364-08-15 מדינת ישראל נ' זכרצ'נקו(עציר)

בפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
העוררת
נגד
המשיב

יונתן זכרצ'נקו (עציר)

נוכחים:

נציג העוררת: עו"ד חנא קובטי

ב"כ המשיב: עו"ד סמי פייסל

המשיב באמצעות הליווי

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) מיום 16.8.15 בתיק מ"ת 5218-08-15, לפיה נדחתה בקשת העוררת לעצור את המשיב עד תום ההליכים ובית משפט קמא הורה על שחרורו בתנאים שעיקרם מעצר בית מלא בבית אמו במשך כל שעות היממה, עיכוב יציאה מהארץ וערבויות.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה, ביום 12.8.15, בזמן פסילה, כשתוקף רישיון הרכב פקע בתאריך 28.8.14, וללא ביטוח. המשיב נצפה על ידי שוטרים כשהוא עולה לרכב ומתחיל לנהוג ונעצר על ידם.

2. המשיב נוהג משנת 2008 וכבר "הספיק" לצבור לחובותו הרשעות תעבורה רבות וחמורות מאוד ולחובותו גם הרשעות פליליות, מתקופת היותו חייל, בגין עבירות של היעדר מהשירות שלא ברשות, אשר בגין אחת מהן נשפט למאסר בפועל למשך 30 ימים.

בין הרשעותיו הקודמות בתעבורה, מצויות שתי הרשעות בגין נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וכן הרשעה בנהיגה בזמן פסילה כשהוא שיכור, תאונת דרכים אחת, הרשעה בסיכון עוברי דרך בנסיעה לאחור ואי עצירת רכב במקום התאונה, סיכון עוברי דרך בעת כניסה למסלול התנועה, נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף לאותו סוג רכב ועוד.

נגד המשיב קיים כתב אישום נוסף, בבית המשפט לתעבורה בחיפה, בתיק מספר 799-01-15, בגין נהיגה בזמן שיכרות ובזמן פסילה, בו הוא טרם נשפט.

בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 3 חודשים שהוטל עליו בתיק תעבורה 5544-11-13.

ואם לא די בכך - המשיב ביצע את העבירות דנן 9 ימים בלבד לאחר שהחל לרצות, בעבודות שירות, עונש מאסר שהוטל עליו בתיק הנ"ל (5544-11-13).

3. המשיב הוכיח, אפוא, לא רק שהוא אינו מציית להוראות החוק, אלא שהוא אינו שועה להחלטות ולצווים של בתי המשפט - לא לאלה שאסרו עליו לנהוג בזמן פסילה, לא לאלה שהשיתו עליו מאסר מותנה ולא לאלה שאפשרו לו לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

המסוכנות הרבה העולה מעברו של המשיב, מהעבירות שעבר בתיק זה (על אף עונש מותנה רלבנטי, שלא הרתיעו מביצוען) ומעבירות נוספות של נהיגה בשכרות ובזמן פסילה, בגין הוגש נגדו כתב אישום נוסף (בתיק 799-01-15 הנ"ל), ברורה וזועקת.

נהיגתו של המשיב מסכנת, סיכון של ממש, את ציבור המשתמשים בדרכים ונראה שאין דרך למנוע ממנו לחזור ולנהוג בזמן פסילה ולאחר ששתה משקאות משכרים, אלא באמצעות השמתו מאחורי סורג ובריח.

4. תנאי ראשוני לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר הוא יכולתו של ביהמ"ש ליתן בו אמון [ראו, למשל, בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (22.2.07); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (28.5.07); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (8.4.08)]. המשיב הראה, בהתנהגותו, המפורטת לעיל, שלא ניתן ליתן בו כל אמון. דבריו של המשיב לפיהם המעצר היווה עבורו טראומה של ממש, אינם יכולים לאיין את התנהגותו לאורך השנים ואת העובדה שהוא הפר, שוב ושוב, את האמון שניתן בו על ידי בתי המשפט והפר, שוב ושוב, פסקי דין שניתנו על ידם, כמפורט לעיל.

5. אכן, הלכה היא, כי, דרך כלל, בית המשפט ימנע מלהורות על מעצרו של נאשם בעבירות תעבורה, אולם לא לעולם חוסן [ראו, למשל: בש"פ 9524/07 - אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל (2007); בש"פ 2227/08 טראד גריפית נ' מדינת ישראל (טרם פורסם - 4.3.08)]. מקרה חריג כזה נדון ע"י כבוד השופט ס. ג'ובראן בבש"פ 9524/07 הנ"ל, שם עמדו לחובת העורר הרשעות חמורות ביותר בתחום התעבורה, כגון מספר מקרים של נהיגה בזמן שכרות ובזמן פסילה, עבר פלילי אשר כלל מספר עבירות אלימות, בריחה ממשמורת חוקית ועוד.

בנסיבות אלה קבע ביהמ"ש העליון, כי "אין לתת אמון בעורר כי יעמוד בתנאי חלופות המעצר וכי ידיר ידיו

מההגה" ואמר עוד: "שוכנעתי כי מסוכנותו של העורר אינה ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר ומשכך לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי."

הנה כי כן, גם נאשם בעבירות תעבורה אינו חסין מפני מעצר עד תום ההליכים. כאשר מדובר בעברייני רצידייוויסט, אשר חוזר ועובר עבירות תעבורה שרמת מסוכנותן גבוהה ביותר (כמו נהיגה בזמן פסילה ועוד יותר מכך - נהיגה תחת השפעה או בזמן שכרות), במיוחד כאשר טמונה בהן הפרה של החלטות בית משפט, כפי המקרה דנן, וכאשר לא ניתן ליתן אמון בנאשם שלא יפר חלופת מעצר ויסכן את הציבור, כפי המקרה דנן, על בית המשפט להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

6. בית משפט קמא אמנם מצא את המפקחים - אמו של המשיב וחברו בן ה-26, כמתאימים לתפקידם ובכך אין להתערב, אולם בנסיבות אלה, אין די בהתאמת המפקחים, שכן, כאמור, לא ניתן לסמוך על המשיב, לא ניתן לתת אמון במשיב ולא ניתן יהיה למנוע ממנו לצאת את מעצר הבית, למרות הפיקוח, לנהוג ברכב ולסכן את הציבור. גם אם המפקחים יבחינו בכך ויודיעו מיד למשטרה (כפי שיש להניח שיעשו), לא יהיה בכך כדי למנוע מהמשיב לשתות משקאות משכרים, להיכנס לרכב כזה או אחר ולנהוג בו, תוך סיכון הציבור.

7. אוסיף ואומר, כי משפטו של הנאשם עומד להסתיים בתוך זמן קצר, יחסית, שכן הוא הודה בכתב האישום ובית משפט קמא קבע דיון לחודש נובמבר לשמיעת טיעונים לעונש.

לאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בתיק תעבורה מס' 5211-08-15 בבימ"ש השלום לתעבורה בחיפה.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ה, 17 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.